

Hrvatska graničica

DVOJEZIČNO GLASILO HRVATA U RUMUNJSKOJ
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

STR. / PAG. 5-6-7

INTERVIU CU NICUȘOR IFCA

STR. / PAG. 4

KIRVAJ U RAVNIKU ...

STR. / PAG. 14

KRAJ ŠKOLSKE GODINE ...

Natjecanje u fotografiji

*i otvaranje izložbe fotografija
Karaševo, 14.srpnja 2020.*

Stara vremena - Foto Marius Miloš - 1. mjesto

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u petak 10.07.2020, u 15.30 sati. Gledajte nas!

REDACTIA:
COD ISSN 1841-9925

Redactor șef:
Ivan DOBRA

Redactori:
Lina TINCUL; Daniel LUCACELA;

Colaboratori:
Maria LAŢCHICI; Pr. Davor LUCACELA; Petru MILOŞ

Tehnoredactor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Uniunea Croaţilor din România
327065 Caraşova 22, jud. Caraş-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

UREDNIŠTVO:
ISSN KOD 1841-9925

Glavni urednik:
Ivan DOBRA

Urednici:
Lina TINCUL; Daniel LUKAČELA;

Vanjski suradnici:
Marija LACKIĆ; Vič. Davor Lukačela;
Petar Miloš

Tehnoredactor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj
327065 Caraşova 22, Caraş-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

www.zhr-ucr.ro

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u četvrtak 09.07.2020, od 11.00 sati (prije podne). Svaka emisija pokušava obuhvatiti ono što je značajno u povijesti i životu hrvatske manjine na rumunjskom prostoru, naše tradicije, običaje i najvažnije događaje iz karaševske zajednice. Gledajte nas!

Svakog petka s početkom od 19:10, na frekvenciji 105,6 MHz Radio Ričice, emitira se naša emisija na hrvatskom jeziku. Slušajte nas!

U OVOM BROJU DONOSIMO / ÎN ACEST NUMĂR:

NATJECANJE U FOTOGRAFIJI	
I OTVARANJE IZLOŽBE FOTOGRAFIJA	STR. 3
KIRVAJ U RAVNIKU	STR. 4
INTERVIU CU NICUŞOR IFCA, DIRECTORUL PARCULUI NAŢIONAL...	STR. 5-6-7
KRAJ ŠKOLSKE GODINE U LUPAČKOJ OPĆINI	STR. 8
PREMIEREA ELEVILOR MERITUOŞI	
REZULTATELE DE LA EXAMENELE NAŢIONALE	STR. 9
NOVA KAPELA U KLOKOTIČU	STR. 10
BLAGDAN TIJELOVO	STR. 11
SAVJEST I VJERA	STR. 12
POVESTEA PRIMULUI ŞALĂU!	STR. 13
SVETI ANTUNE, MOLI ZA NAS !	STR. 14
100.GODINA OD POTPISIVANJA ...	STR. 15

I nakon što je postao provincijalnim poglavarom manje braće (franjevački red) iz Sjeverne Italije, nastavio je propovijedati. Po završetku službe provincijala povukao se u blizinu Padove, gdje je već bio nekoliko puta. Otišao je Nebeskom Ocu u 36. godini života, 13. lipnja (juni) 1213. godine pred gradskim vratima Padove. Tadašnji papa, papa Grgur IX., koji kada je čuo kako sveti Antun propovijeda nazvao ga je Kovčegom Svetoga pisma", proglasio ga je svetim 1232., znači samo godinu dana nakon Svečeve smrti, između ostaloga i zbog čudesa koja su se dogodila po njegovu zagovoru.

Sveti Antun je poznat i po ljubavi prema siromasima. Kada se utorkom služe svete mise njemu u čast, običaj je u nekim crkvama da se donosi kruh na blagoslov koji se kasnije nosi doma, ali se dijeli i siromasima. Novac koji vjernici ostavljaju na toj misi ide za „kruh svetog Antuna“, za one najpotrebitije. A ima toliko gladnih kruha, toliko potrebitih u ovom svijetu. Kako kruha za tijelo tako i kruha za dušu.

Svetom se Antunu mole svi, i mali i veliki, i siromašni i imućni, i oni koju su nešto izgubili, i zdravi i bolesni, svi redom. Utjecimo se i mi svetom Antunu, molitvama, deveticama, a ponajprije dobrim djelima prema onima koji je pomoć potrebna.

Maria Laţchici

100.GODINA OD POTPISIVANJA TRIANONSKOG MIROVNOG UGOVORA

Početak mjeseca lipnja obilježen je raznim raspravama o Trianonskom mirovnom ugovoru, od čijeg je potpisivanja prošlo stotinu godina.

Prije ovog ugovora, granice su u ovom dijelu Europe izgledale drugačije. Prema Hrvatskoj enciklopediji, dostupnoj i na internetu, dana 4. VI. 1920. u dvorcu Veliki Trianon (u Francuskoj) potpisan je Trianonski mirovni ugovor između Madžarske s jedne strane i zemalja Antante s druge; ugovor se sastojao od 14 poglavlja i 364 članka u okviru Versailleskih mirovnih ugovora.

Prvi dio tog ugovora sadržavao je stipulacije o Ligi naroda, a u posebnim sekcijama sadržani su uvjeti mira s Italijom, s Kraljevinom SHS, s Rumunj-

skom i s Čehoslovačkom. O ovom ugovoru postoje različita mišljenja i tumačenja. Za neke strane ugovor bio pobjeda, a za neke gubitak i nepravda. No to treba prepustiti stručnjacima i povjesničarima iz svih zemalja potpisnica. Mi samo htjeli podsjetiti naše čitatelje na iznimno važan diplomatski događaj koji se zbog prije stotinu godinu i koji je promijenio granice tih država. Svijet se mijenja, sve je u pokretu, a povijest je tu da ih zapisuje za buduće naraštaje. Kako kaže rumunjski povjesničar Adrian Cioroianu, povijest je najljepša priča. Stoga čitajmo i učimo iz povijesti da bismo mogli bolje razumjeti prošlost.

Maria Laţchici

SVETI ANTUNE, MOLI ZA NAS!

Sveti Ante, pomози! Sveti Ante, vrati, pronađi, usliši...!

Vjerojatno nema vjernika koji nije čuo i nije se molio Svetom Antunu Padovanskom, zaštitniku potlačenih i siromašnih, zaštitniku propovjednika, budućih majki, putnika, ribara, mornara, starih ljudi, žetvi, konja, izgubljenih stvari i puno toga još. I zaštitnika i uslihitelja puno molitvi, prošnji ... jednom riječju svecu cijeloga svijeta!

Obućen u franjevačku odoru, s bijelim lji-ljanom u ruci, simbolom čistoće, i malim Isusom na rukama, svetog Antuna nalazimo u svim crkvama. Znamo ga kao Antun Padovanski, jer se njegova bazilika nalazi u Padovi, u Italiji, iako sveti Ante nije Talijan već Portugalac. Rodio se u Lisabonu u plemićkoj obitelji, oko 1195., i na krštenju je dobio ime Fernando. Stupio je među kanonike koji su opsluživali monaško pravilo svetog Augustina, najprije u samostanu Sv. Vincenta u Lisabonu, a potom u samostanu Svetog križa u Coimbri, čuvenom kulturnom središtu Portugala. Posvetio se znanosti, proučavanju Biblije i crkvenih otaca, stekavši potrebno teološko znanje koje je često primjenjivao u svom poučavanju i propovijedanju puku. Upravo u gradu Coimbri dogodilo se nešto što je za njega značilo veliku prekretnicu: ondje su 1220. godine bile izložene relikvije prvih pet franjevačkih misionara, koji su otišli u Maroko i ondje podnijeli mučeništvo za kršćansku vjeru. To ga je duboko dirnulo i u njemu se rodila želja da ih naslijedi i pođe putem kršćanske savršenosti,

tako da je zatražio da istupi iz augustinskih kanonika i da postane manji brat (franjevački red). Njegov je zahtjev prihvaćen i on se, uzevši ime Antun, uputio u Maroko. No Božja je providnost odlučila drukčije. Na putu prema Africi se razbolio i bio prisiljen vratiti se u Italiju. Upoznao je sv. Franju i odlučio ostati u Italiji. Bio je skroman i nikada nije pokazivao koliko je učen, ali kad je jednom prilikom

morao održati govor, svi koji su ga slušali ostali su začuđeni i zadivljeni njegovom propovijedi. A sv. Franjo ga je počeo jako cijeniti i dao mu punomoć, da po čitavoj Italiji propovijeda te ga postavio za profesora teologije. A kaže se da je sv. Antun bio stvoren za propovjednika. Ugodnog izgleda, jakoga glasa, izvrsne pameti, učenjem i molitvom proučavao je sveto Pismo i obratio mnoge nevjernike na pravi put. A Bog je njegove propovijedi pratio i raznim čudesima dok je često navijestao riječ Božju pod vedrim nebom.

Jednom je tako došao u talijanski grad Rimini propovijedati, a okupljeni heretici, protivnici, nisu htjeli zašutjeti tako da su rastjerali svijet koji se bio skupio slušati svetog Antuna. Bila su to teška vremena, nalik ovima u kojima živimo, crkve su zjapile prazne, a moralnost ljudi bila je nikakva. Tužan i razočaran kada je vidio da su ljudi otišli, sveti Antun je otišao na obalu mora i počeo propovijedati ribama: Čujte o vi ribe Riječ Božju što je ljudi odbijaju. I odmah su se okupile ribe i s glavama iznad vode slušale u tišini Antunovu propovijed. Govorio je ribama da one slave Boga svoga Stvoritelja kada to ne žele ljudi. Riba su otvarale usta i kimale glavom u znak odobravanja. Kada se to pročulo po gradu ljudi su počeli stizati, skupio se cijeli grad i zahvalio Bogu da ih sv. Antun ipak nije napustio i da mogu slušati njegove riječi. Mnoga je čudesa sv. Antun još za života napravio. Sve se to brzo širilo i ljudi su ga stalno tražili.

NATJECANJE U FOTOGRAFIJI I OTVARANJE IZLOŽBE FOTOGRAFIJA

Otvaranje fotografske izložbe i svečanost dodjele nagrada u sklopu fotografskog natjecanja „Portreti i mjesta“, koje je organizirano s ciljem promoviranja fotografija u karaševskoj zajednici, održana je u nedjelju 14. srpnja s početkom od 13,00 u parku Središnjeg Sjedišta ZHR-a iz Karaševa.

Izložbu je otvorio predsjednik Zajedništva Hrvata Slobodan Gera koji je nakon pozdravnog govora, između ostalog, rekao kako ovo fotografsko natjecanje doživljava kao jednu od najljepših akcija Zajedništva: „Fotografija je jedan od univerzalnih jezika među različitim generacijama, kulturama i različitim ljudima. Danas živimo i u vremenu slika, slika je postala jedan od naših glavnih načina izražavanja jer ona istodobno govori više od tisuće riječi“. Na kraju svog govora predsjednik Gera je zahvalio i svima koji su doprinijeli realizaciji ovoga projekta: „Zahvaljujem svim vrijednim fotografima koji su pridonijeli da bismo svi mi mogli uživati u ovoj izuzetnoj izložbi slika. Želim vam ugodno druženje i uživanje na izložbi fotografija „Portreti i mjesta“.

Period slanja fotografija trajao je od 1. do 9. lipnja, a svaki natjecatelj je imao obavezu poslati najviše tri fotografije u digitalnom obliku, neprerađene u Photoshopu ili u drugim programima. Svaka je fotografija morala biti originalna i sa što većom rezolucijom, trebala je imati jedan reprezentativni naslov te sadržati ime natjecatelja i mjesto. Na adresu organizatora pristiglo je 105 fotografija od 35 autora.

Od mnoštva prelijepih slika, koje su uglavnom prikazivale prirodne ljepote, ljude i način života ljudi iz karaševske zajednice, prvo je mjesto osvojio Marius Miloš iz Nermiđa sa svojom fotografijom „Stara vremena“ (Timpuri vechi), gdje autor imortalizira četvero mladih u karaševskoj narodnoj nošnji kako na konjskoj kočiji idu na smerljanje, još jedan naš stari običaj koji je na rubu izumiranja. Druga nagrada je dodijeljena Luki Vorgi za fotografiju „Sutiska u Prolazu“ (Sutiska în Prolaz) gdje je prikazana spora i duboka rijeka Karaš između dva klanca, na samom ulazu u divlji kanjon. Milan Miloš je sa fotografijom „Crkva svete Marije iz Radne“ (Biserica sfânta Maria Radna), mjesto gdje karaševski Hrvati hodočaste iz davnine, osvojio treću nagradu žirija, a isti broj bodova za četvrto mjesto dobile su slike pod nazivom „Ceasul deșteptător“ (Budilica), Đurđa Ribara, i „Deasupra de cheile sălbatice ale

Carașului“ (Iznad divljeg kanjona rijeke Karaša) Ifke Nicușora, inače ravnatelja Nacionalnog parka Semenic-Cheile Carașului.

Ivan Dobra

KIRVAJ U RAVNIKU

Pavla je bila „vjera“. Imamo Sveto pismo što nas poučava kako pronaći viječni život, ali smo ga mi, možda, negdje ostavili ili smo zaboravili šifru kako bi vidjeli što tamo piše – rekao je, međuostalome vlč. Milan Sima, u nadahnutoj propovijedi vjernicima. „Prije kraja – završio je velečasni Sima – želim da se zajedno spomenemo velečasnog Marjana (Tjinkula n.r.) kojega je Bog pozvao iz ovoga svijeta. On je puno godina bio uz vas, učio i upućivao, te molio se za vas. Nek mu Bog podari lakoću duši!“

29 06.2020. godine, na blagdan svetih apostola Petra i Pavla, Ravničanje su slavili svoj kirvaj, tj. posvećenje seoske crkve. Radi sigurnosnih mjera u sprečavanju novog korona virusa sveta misa održala se van prostorija crkve. Svega trinaest svećenika je koncelebriralo misno slavlje, koju je na improviziranome oltaru ispred crkve predvodio vlč. Novica Dragija.

„Svetog Petra apostola, Isus je ostavio da bude stijena, temelj vjere na zemlji. O drugom danas slavljenom apostolu, svetome Pavlu, drago mi je da kažem da je on bio za ono njegovo vrijeme ono što je internet nama danas. Kažem to jer ako tražimo u Novome Zavjetu, više od pola knjiga je on sam napisao. A kako da bi ušli na internetsku mrežu često nam je puta potrebna šifra ili lozinka, šifra Svetoga

Molilo se i pjevalo i uz potporu nekoliko mladih tamburašica iz obljižnjeg Lupaka, koji su odsvirali nekoliko svetih pjesama.

Iako nije bilo dozvoljeno večernje pučko veselje, ljudima će, ipak, ostati u pamćenju da su proveli onaj lijep, sunčan lipanjski dan u radosti i spokojnosti kirvajskog misnog slavlja.

Daniel Lucacela

”PORTRETE ȘI LOCURI”

Deschiderea expoziției de fotografii și ceremonie de acordare a premiilor în cadrul întrecerii ”Portrete și locuri”, organizate cu scopul promovării fotografiilor în comunitatea carașovenească, a avut loc în data de 14 iunie de la ora 13,00 în parcul Sediului Central al UCR-ului din Carașova.

„Fotografia este una dintre limbile universale ale diferitelor generații, culturi sau oameni. Astăzi trăim și în timpul fotografiilor, imaginea devenind unul dintre modurile noastre importante de exprimare fiindcă, uneori, fotografia reușește să transmită mult mai mult decât 1000 de cuvinte. Cu această ocazie le mulțumesc și valoroșilor fotografi pentru

aportul depus la realizarea acestui minunat proiect”, a spus Slobodan Ghera, președintele Uniunii Croaților din România, în cuvântul de deschidere al vernisajului expoziției de fotografie ”Portrete și locuri”.

Majoritatea fotografiilor expuse prezintă frumusețile naturale, oamenii și modul de viață al locuitorilor din satele carașovenești. Câștigătorul întrecerii a fost Marius Miloș cu fotografia ”Timpuri vechi”, pe locul al doilea s-a clasat fotografia realizată de Luca Vorgia, ”Sutiska în Prolaz”, locul al treilea i-a revenit lui Milan Miloș pentru ”Biserica sfânta Maria Radna”, iar poziția a patra a fost ocupată de Gheorghe Ribar și Ifca Nicolae pentru fotografiile ”Ceasul deșteptător”, respectiv „Deasupra de cheile sălbatice ale Carașului”.

Lina Tincul

POVESTEA PRIMULUI ȘALĂU!

Pescuitul staționar îți poate oferi mari satisfacții și surprize, pescuind la montură fixă sau la plută.

De obicei, când merg la pescuit pe malul bălții sau pe malul lacului, pescuiesc numai la pește pașnic: crap, caras, plătică, etc. Doar în unele cazuri, când vine fiică mea

cu mine, mai iau câte o undiță echipată cu voblere pentru peștii răpitori, deoarece copiii se plictisesc foarte repede, mai ales când peștele nu trage. Astfel, pescuind la voblere, copilul este ocupat cu lansarea și recuperarea nălucii și nu prea mai are timp să se plictisească. Așa s-a întâmplat și în cazul primului șalău prins de Emma, fiica mea, pe malul bălții.

Ne-am deplasat într-o după amiază la o baltă din apropiere ca să încercăm să prindem ceva crap și caras, deoarece la sfârșitul săptămânii aveau să ne vină câțiva musafiri și era nevoie să-i primim după datinile unei veritabile familii de pescari, adică, cu pește proaspăt, mămligă și mujdei de usturoi.

Am pescuit la crap și caras preț de câteva ore, timp în care am prins doar pești sub limita legal admisă, vreo șapte la număr, eu cinci și Emma doi. Activitate am avut, nici vorbă de plictiseală, dar Emma tot insistă să-i pregătesc bățul de pescuit la răpitori. Ce-i drept, și eu am observat în mai multe locuri de pe malul apei cum sunt fugăriți peștii mici de răpitori. Am ales varianta unui vobler mai micuț, de 3,5 cm și mai deschis la culoare, ținând cont de culoarea apei din baltă, care era puțin tulbure din cauza ploii abundente din ziua precedentă.

Eu am rămas fidel pescuitului la crap, știam că înainte de lăsarea întinericului peștii aveau să se hrănească mai intens și am avut norocul unui crap frumușel, de 52 cm. Emma, în schimb, după o oră de pescuit la răpitori, nu a prins decât un caras micuț, agățat cel mai probabil din greșeală cu ancora nălucii. A decis să-și încerce norocul pe malul opus al bălții, după o pauză binemeritată, în care ne-am delectat cu un sandviș făcut în grabă acasă și un suc rece. Eu am început încetșor să-mi strâng ustensilele și să le car la mașină, care era destul de departe de locul unde am pescuit.

În acest timp o aud pe Emma cum striga disperată după ajutor, am observat unde se afla și am remarcat lanseta încovoiată ca un arc. Înțelegând că are de-a face cu un pește mare la capătul firului, am plecat în grabă cu minciogul spre fiica mea și am ajutat-o să prindă primul șalău. Numai bunul Dumnezeu știe cât mare mi-a fost bucuria în adâncul sufletului, la un moment dat am avut emoții uriașe, poate chiar mai mari decât Emma. Îmi era frică să nu scape peștele, fiind mai sensibilă din fire, știam ce urma să se întâmple după aceea. Însă, de această dată, norocul a ținut cu noi și am plecat acasă cu un crap frumușel și cu un șalău și mai frumos. Avea 58 cm și 2,2 kg. Ne-am întors acasă bucuroși că o să avem pește proaspăt pentru oaspeți și foarte mulțumiți de aventura de pescuit pe care, mai mult ca sigur, o să o ținem minte ani buni de acum încolo, mai ales Emma.

Petru Miloș

SAVJEST I VJERA

Obzirnost je nešto što je vlastito čovjeku, pa stoga može imati pozitivne i negativne posljedice na ljudsko življenje.

Obzir može osobu sprečavati u slobodi, u osobnom opredjeljenju. Neki zajednički zakon 'guta' sve pojedinačno. Pojedinaac se mora utopiti, žrtvovati obzirima, osobito

Ne radi se ni o kakvom suprotstavljanju Isusa i roditelja, nego se govori o slobodi opredjeljenja.

Čovjek je slobodan opredijeliti se bez obzira na svoje roditelje i djecu. Kad Isus govori o ljubavi oca i majke više nego li njega, nije ga dostojan. Tim Isus ne umanjuje ljubav roditelja, nego stavlja apsolutnu istinu (ljubav, dobrotu... = Isus) iznad roditeljske ljubavi. Isto pravilo vrijedi za roditelje i za djecu.

Ovo je u konačnici zdravo i dobro za roditelje i za djecu. Ipak treba naglasiti da ljubav Isusa ne isključuje

obzirima prema roditeljima, bratstvu... Obzirnost, opet, može čovjeka spasiti od svojeglavosti, od dubinskog egoizma, od nedozrelosti.

Tako je obzir neke spasio od nezrelog eksperimentiranja, a i od tragičnih svojeglavosti. Znači, potrebno je uočiti kriterij u čemu je obzirnost validna, a u čemu je štetna. Obzir treba uskladiti s većim principima, prema trajnim principima. Ipak, kada je u pitanju savjest, mislim, tada se ne bi smjelo podlijezati nikakvom obziru.

Savjest je iznad obzira. Sa savješću (svojom) čovjek ne smije praviti kalkulacije jer bi mu se to povratilo kao duševni nemir i nesigurnost.

Zato svatko treba poštivati slobodu savjesti. To spada u osnovni civilizacijski kodeks ljudskih osnovnih prava. Ipak, svi smo svjesni da je baš savjest jako puno ugrožena. Vrhunac kultiviranosti religijske i civilizacijske bit će slobodna ljudska savjest. To je, čini se, još san čovječanstva.

Isus se obraća apostolima i svim ljudima koji će njega slijediti. Postavlja odnos roditelja, djece i savjesti. Isus je izjednačen s ljudskom savješću, ljudskim opredjeljenjem. Iako su to čovjeku najbliži, ipak nisu niti mogu zagospodariti ljudskom savješću.

ljubav roditelja, zato ne treba ih suprotstavljati osim u slučaju da jedna ljubav oduzima slobodu drugome. Izabrali vjernost Isusu znači znati reći nepravdi, znači boriti se protiv korupcije, itd. Čak vrlo često znači i karijeru žrtvovati.

Nema dvojbe da je vjera uvijek čin slobode. Slobodna od svih i svakih obzira. To je osnovno pravilo, ali nažalost uvijek ne poštivano. Nažalost, roditelji su vrlo često 'neobjektivni' i ne vide 'istinu' svojeg djeteta. I tako se događa da roditelji 'zadnji' saznaju istinu svojeg djeteta.

Preskočiti taj životni križ je nemoguće ako čovjek želi biti osoba i slobodno odlučivati po svojoj savjesti. Tko god poštuje ljudsku savjest taj je se opredijelio za Isusa. Isus se izjednačuje sa slobodnom savješću, s čovjekovom slobodom.

Tko god ugrožava čovjeka taj ugrožava samoga Isusa. Isusovo izjednačavanje s ljudima, izjednačavanje Boga s čovjekom je nešto što cijelo kršćansko vjerovanje svodi na svakodnevno pošteno življenje. Kršćanstvo (vjera sljedbenika Isusa Krista) je prvenstveno konkretni život, a tek drugotno 'ideologija'.

Dr. theol. Davor Lucacela

INTERVIU CU NICUȘOR IFCA, DIRECTORUL PARCULUI NAȚIONAL SEMENIC-CHEILE CARAȘULUI

director al Parcului Național Semenici-Cheile Carașului din anul 2018, funcție pe care a obținut-o în urma concursului pentru ocuparea postului din primăvara aceluiași an.

Cu amabilitatea specifică oamenilor locului, directorul administrației ariei protejate cărășene ne-a acordat un amplu interviu în care a evidențiat, printre altele, frumusețile incredibile și biodiversitatea deosebită din zona protejată.

Vă rog să ne faceți o scurtă descriere a parcului și să menționați câteva obiective turistice atractive pentru cei ce preferă să-și petreacă timpul în mijlocul naturii.

Prima propunere de instituire a Parcului Național Semenici-Cheile Carașului a avut loc în anul 1982, acesta fiind declarat arie protejată prin Legea nr. 5 din 6 martie 2000. Printre principalele obiective turistice care se regăsesc în aria protejată aș menționa Cheile Carașului, Cheile Gârliștei, Peștera Comarnic, Lacul Buhui, Lacul Mărghițaș, Valea Bârza-vei din zona Văliug, Masivul Semenici sau Rezervația Izvoarele Nerei din Semenici, cu precizarea că aici se regăsește cea mai mare suprafață de pădure virgină de fag compactă din Europa.

Am vizionat mai multe filmări cu animale rare surprinse în interiorul parcului. Spuneți-ne mai multe despre fauna și flora arealului protejat, cât de bine sunt reprezentate?

Una dintre cele mai importante activități ale administrației parcului în decursul anului este monitorizarea florei și faunei existente în interiorul zonei protejate. Desigur, monitorizarea florei este mai intensă începând cu luna martie și până prin mijlocul lunii iulie pentru că în această perioadă flora este cea mai activă, după care dispare treptat, cum este cazul cu orhideele, de exemplu. În orice caz, flora este reprezentată de aproximativ 1200 de specii. Vorbind despre faună, pot spune că ne mândrim cu o diversitate foarte mare de animale sălbatice care sălășluiesc în interiorul parcului, specii protejate la

Teritoriul Parcului Național Semenici-Cheile Carașului acoperă o suprafață de peste 36.000 ha a centrului județului Caraș-Severin, întindere care conferă arealului protejat poziția a cincea în rândul celor mai mari Parcuri Naționale din România. Potrivit datelor disponibile pe site-ul oficial, parcul fost înființat în anul 1982 și adăpostește 5.000 de ha de pădure virgină cu arbori de 450 de ani, păduri seculare și zone carstice cu numeroase chei și peste 800 de peșteri, precum și 1200 de specii de floră și 600 de specii de faună. Conține mai multe rezervații naturale, printre care și rezervația naturală Cheile Carașului, una dintre cele mai spectaculoase atracții ale parcului.

Una dintre principalele căi de acces în parc este localitatea Carașova, al cărei râu Caraș străbate aria protejată pe o distanță de 19 km, de la izvoarele sale și până la intrarea în comună. O altă localitate din care se poate accede cu multă facilitate în perimetrul ariei protejate este Iabalcea, așezare idilică și de o frumusețe aparte, conferită de însăși arhitectura locului, puritatea interioară a locuitorilor și de istoria din spatele lor. Tocmai din această veritabilă oază de liniște și relaxare pornesc mai multe trasee turistice spre destinații spectaculoase ale parcului, printre care și traseul ce duce la cantonul Comarnic sau peștera cu același nume, una dintre cele mai mari peșteri din România, cu șiruri de formațiuni stalagmitice de dimensiuni impresionante. Și, dacă tot vorbim despre Iabalcea, din această localitate provine și Nicușor Ifca,

nivel național și european, de altfel. Este vorba, în primul rând, de râs, animal extrem de discret și cu un areal destul de vast, urmând apoi lupul, ursul, jderul, bursucul, cerbul sau pisica sălbatică, aceste specii regăsindu-se într-un număr semnificativ în interiorul parcului. În decursul ultimilor ani am avut posibilitatea și avantajul de a fi putut monitoriza speciile existente cu ajutorul camerelor cu senzori montate în diferite zone de interes și nu mică ne-a fost surpriza când am descoperit un urs în interiorul Cheilor Gârliștei sau când am identificat urme de urs în zona Râvniștei Mari.

Ați amintit la început Cheile Carașului, chei pe care le cunoaștem foarte bine pentru că sunt foarte aproape de localitățile noastre, Carașova și Iabalcea. Cum stăm cu populația de păstrăv din Carașul montan, credeți că păstrăvul ar trebui repopulat? Există braconieri pe râul Caraș? Se poate practica pescuitul sportiv în chei, în condiții cu totul și cu totul speciale, contra cost și fără reținerea peștilor, de exemplu?

Cheile Carașului au o lungime de 19 km, iar de-a lungul lor întâlnim pereți stâncoși, grohotișuri, peste 250 de peșteri și avene. Au un traseu vizitabil începând din Carașova și până în poiana Pro-laz, vorbim aici de aproximativ 6 km, după care traseul deviază pe platoul Iabalcei și continuă până la peștera Comarnic. Avem populație de păstrăvi în apele cristaline ale celebrilor nostru râu, doar că efectivul acestui rege al apelor montane este relativ oscilant. Dacă în urmă cu vreo doi, trei ani, după o partidă extrem de reușită de pescuit pentru realizarea unei emisiuni de profil, Dan Păvăloiu mi-a confirmat că există foarte mult păstrăv și pu-iet în cheile sălbătice, evidenta scădere din alți ani a populației acestei specii s-ar putea datora perioa-

delor de secetă îndelungată care provoacă scăderea dramatică a debitului râului și, prin urmare, creșterea temperaturii apei și micșorarea oxigenului atât de necesar peștilor. Vreau să mai menționez că de-a lungul cheilor avem și populație de vidre, observate și la intrarea în rezervație, și în zona confluenței cu Comarnicul, și în multe alte locuri, iar o vidră, se spune în literatura de specialitate, are o poftă nestăvilită de mâncare, ea consumând o cantitate de pește foarte apropiată de greutatea sa. Ei bine, nu vreau să spun acum că vidra terorizează peștii și este răspunzătoare de eventuala scădere a numărului lor. Am observat în ultimul timp și o incursiune a cleanului în amon-tele râului, acest răpitor feroce a ajuns deja în cheile sălbătice, ceea ce nu este un lucru bun. Limitându-ne strict la lacurile montane, bibanul și cleanul, fiind răpitori de vârf, pot să determine dispariția speciei de păstrăv. Probabil că sunt și activități nepermise pe întinderea cheilor, braconierii piscicoli, la ei mă refer, dar noi încercăm să întreprindem cât mai multe patrule pentru identificarea eventualelor fapte ilegale și conștientizarea posibilităților răufăcătorilor ai peștilor. Pe de altă parte, în interiorul Parcului Național Semenic-Cheile Carașului nu este permis nici un fel de pescuit, nici pescuitul recreativ, cum este el permis contra cost în unele parcuri din Statele Unite sau din alte țări. Momentan, legislația din România nu permite această activitate, pescuitul și vânatoarea sunt strict interzise în această zonă.

Cât de activă a fost administrația parcului pe perioada pandemiei? Cum s-a pregătit parcul pentru a-i întâmpina pe turiști?

Venim după o perioadă de două luni de zile în care activitățile recreative au fost sistate datorită stării de urgență impuse de autorități pentru evitarea răspândirii coronavirusului. Printre altele, noi am reușit în tot acest timp, respectând măsurile impuse, să montăm treizeci de panouri de direcționare de-a

BLAGDAN TIJELOVO

11. lipnja 2020. katolici diljem svijeta slavili su blagdan Tijelovo ili Svetkovinu Presvetog Tijela i Krvi Kristove. Ovaj blagdan slavi se uvijek u četvrtak.

Prošlogodišnja postaja

Crkva blagdanom Tijelova naglašava vjersku istinu da je Isus pravi Bog, ali i pravi čovjek.

Karaševskim Hrvatima ova svetkovina je poznata i pod nazivom Brašančevica, a naziv potječe iz 18. stoljeća i dolazi od riječi brašno, od čega se pravi kruh, a kruh u pretvorbi u svetoj misi postaje Kristovo Tijelo. U Karaševu je pro-

slava Tijelova bila malo drugačija negoli dosadašnjih godina. Nije bilo procesije, niti uobičajene četiri postaje. Ovogodišnje bukete cvijeća i ukrasne rukotvorine, karaševski vjernici su stavili jedino ispred glavnog oltara u crkvi. Kako već znamo, po tradiciji, u centru Karaševa postavljaju se četiri postaje. Riječ je o kućicama od dasaka, čija se unutrašnjost kiti svetačkim slikama, te raznoraznim cvjećima i granama drveća. Procesija vjernika praćena prigodnim pjesmama, zaustavlja se uz te kućice koje svećenik uz molitvu i pjesmu posveti. Djeca nose košare pune s cvjećem koje sipaju po putu za vrijeme procesije. Nakon obilaska svih postaja procesija se vraćala u crkvu, gdje se nastavljala sveta misa.

Na Tijelovo u Karaševu, svetu misu u crkvi Marijina Uznesenja predslavio i nadahnutu propovijed izrekao župnik Rebedžila Petar. U propovijedi, župnik je govorio o duhovnoj hrani, o hrani za viječni život: „Dragi vjernici, tijelo i krv Kristova, to je jedna hrana koja hrani i podržava dušu, to je hrana koja hrabri dušu, koja joj dava snagu da može čovjek kroz kušnjoga zemaljskoga života da uđe u viječni život.“ Vič. Rebedžila je naglasio, također, da nam je uzvišeni Bog dao dušu, razum i tijelo, a ako nahranimo samo jedno od ovo troje nećemo biti potpuni, niti korisni. Bog nam je dao tijelo kojega moramo hraniti i njegovati, ali isto tako dao nam je i dušu koju moramo hraniti, a jedina hrana za dušu je kod Gospodina.

Lina Tincul

50. OBLJETNICA BRAČNOGA ŽIVOTA OBITELJI JIGMUL

Da ljubav i dobro pobjeđuju u životu dokaz je i ova proslava 50. godišnjice braka obitelji Jigmul, Đurđa i Marije, iz Lupaka.

Odojili su prekrasne kćeri i zajedno proveli pola stoljeća, unatoč svim teškoćama i teškim vremenima. Primjer su mladima i današnjim modernim obiteljima i po tome što svima pružaju lijepu sliku o vrijednosti braka.

Želimo im svako dobro i neka proslave stotinu godina zajedničkog života!

Maria Lačhici

NOVA KAPELA U KLOKOTIČU

Na samom ulazu u selo Klokotič, sa staroga puta što vijuga sa županijske ceste DJ 581 A, stoji groblje. Na brdu je, a selo se blago otkriva sve dok prolaziš njegove drvene, betonske te mramorne križeve što se redom nizaju s desne strane puta. Na samom kraju groblja gradi se nova kapela (mrtvačnica). Za koji dan će joj novi crveni crijep oblačiti krov, ali će joj i vrata i prozori, već naručeni, stići s radionice. Sa suprotne strane, groblje dominira stara kapela obitelji Gro-mov. Čitavo jedno stoljeće je sama stražarila preko grobova, a i sada, kao da ne mari na tragove što joj je vrijeme utisnulo, dalje vrši svoju zadaću s nekom hladnom ozbilnošću.

„Još malo pa gotovo!“ – uskliknuo je od radosi župnik Petar Dobra, rukom šire otvorenim, kada mi je prvi put, osobno, pokazao svoje još nedovršeno djelo.

Nakon što je dovršio unutarnju obnovu klokotičke crkve, ili bolje rečeno, njezino moderniziranje (jer je crkvi ugrađen novi automatizirani sistem za crkvena zvona, grijanje u stolicama i dr.) te što je dovršio radove na obnavljanju 125 metara postojećeg betonskog zida groblja u Klokotiču i izgradio novih 55 metara s njegove bočne strane, župnik Dobra je započeo izgradnju kapele.

Kada je doznala da župnik planira izgraditi kapelu, jedna je klokotička obitelj podarovala crkvi 550 kvadratnih metara zemljišta pored groblja i tako se, odjednom, rješio problem prostora za novu zgradu. Obećanje finansiranja gradilišta je župnik dobio od Općine Lupak, koja je od svojeg proračuna odmah izdvojila 100 tisuća leja, dok se za ostatak troškova prepustio na milost i volju klokotičkih vjernika.

Svoje namjere pismeno je najavio i Temišvarskoj biskupiji za odobrenje. Javio im je, međuostalome, da u selu postoje i drugačija mišljenja o amplasmanu kapele. Neki su mjesni vjernici, najme, smatrali

da mjesto kapele više doliči pored same crkve ili, zašto ne, u vrtu župne kuće. Bilo gdje, samo ne u groblju!

Odgovor biskupije glasio je da u potpunosti podržavaju ideju izgradnje kapele, međutim, sukladno zakonima Rumunjske, ali i europskih normativa, strogo se preporučuje da se kapela gradi unutar groblja ili u njenoj neposrednoj blizini. Kao pravna podloga navodi se zakon br. 102/2014 (zakon o grobljima, ljudskim krematorijama i pogrebnim uslugama) te Vladina odluka br. 741/2016 (odobrenje tehničkih i sanitarnih normi koje se odnose na pogrebne usluge, sahrane, kremiranje, transport, ekshumaciju i pokopavanje, groblja i krematoriji...), ali i zakon br. 489/2006 (zakon o vjerskoj slobodi i općem režimu kultura).

Tko želi, nek sve to pomno pregleda...

„Još malo pa gotovo!“ – rekao mi je župnik

Dobra i kada mi je uručio kopiju dokumenta namijenjenom Temišvarskoj biskupiji, gdje su bili obuhvaćeni troškovi i način na koji je nabavio novac za kapelu i gdje se, također, moli nadležnima za novčanu pomoć kakao bi priveo radove kraju. Iz toga proizlazi da je tijekom 2019. i 2020. godine donirano i potrošeno svega 285.781 leja, od kojih je Općina Lupak donirala 200.000 leja, vjernici 57.441 leja i Veleposlanstvo RH 28.260 leja.

Fali još 30 tisuća eura kako bi se klokotička kapela dovršila. A kako biskupija ne raspolaže tom svotom, mora se i dalje računati na milost onih koji su već doprinijeli...

Daniel Lucacela

lungul a patru trasee turistice din cele nouă existente în parc. Cu triunghiul albastru a fost marcat traseul Carașova-Poiana Prolaz-Peștera Comarnic, cu crucea galbenă a fost inscripționat traseul de la izvorul Sfânta Maria din Carașova și până la intrarea în Cheile Gârliștei, cu punctul roșu cel din Gârliște la Anina, iar cu triunghiul roșu am marcat traseul de la crucea Iabalcei la Cetatea Turcului și Poiana Prolaz. Vreau să mai precizez că traseul bandă este un traseu principal, punctul și triunghiul sunt trasee secundare, iar crucea este traseul de legătură.

Există posibilitatea accesării de fonduri europene de către parc pentru conservarea biodiversității și îmbunătățirea infrastructurii perimetrului protejat?

Vizavi de accesarea fondurilor europene, sigur că ne dorim acest lucru foarte mult pentru că doar cu atragerea de fonduri vom putea să dezvoltăm infrastructura parcului. După aprobarea planului de management, care se află în prag de elaborare, vom încerca să accesăm fonduri pe toate căile posibile. Până atunci putem accesa aceste fonduri doar ca parteneri cu o Primărie binevoitoare sau cu un ONG care dorește să depună un proiect pentru atragerea fondurilor, proiect cu un traseu tematic pe o rută extrem de atractivă, un proiect solid care să determine aprobarea obținerii banilor.

Una dintre responsabilitățile principale ale administrației parcului este excluderea oricărei forme de exploatare a resurselor naturale din perimetrul zonei protejate. Există tăieri ilegale de lemne în interiorul parcului?

Există o zonare internă în cadrul Parcului Național Semenici-Cheile Carașului, zonare ce permite desfășurarea sau impune limitarea activităților din acest perimetru. Există patru zone în parc, respectiv zona de protecție strictă, zona de protecție

integrală, zona de conservare durabilă și zona de dezvoltare durabilă. În zona de protecție strictă sunt permise doar activitățile ecoturistice și cele care implică studii științifice, în zona de protecție integrală sunt permise doar anumite activități de cercetare și educație sau intervenții pentru înlăturarea unor calamități naturale, în zona de conservare durabilă sunt permise și alte activități, cum ar fi pășunatul și activitățile tradiționale, dar și tratamentele silvice care promovează regenerarea naturală a pădurii. În sfârșit, în zona de dezvoltare durabilă sunt permise activități de investiții, cu prioritate cele de interes turistic, dar cu obligativitatea prevenirii oricăror efecte negative semnificative asupra biodiversității. Revenind la întrebarea dumneavoastră, nu am identificat tăieri ilegale, asemenea fenomene nu există în interiorul Parcului Național Semenici-Cheile Carașului.

Ce le-ați transmite turiștilor din parc?

De-a lungul traseelor și obiectivelor turistice, administrația parcului nu a amplasat tomberoane sau coșuri pentru că întreținerea lor este un lucru foarte greu de realizat. Dacă într-un weekend am avea câteva sute de turiști pe traseu, în Poiana Prolaz, să spunem, ar fi practic imposibil ca cineva să transporte resturile rămase până la primul punct de colectare a gunoierului. Vă reamintesc că parcurgerea traseului Poiana Prolaz-Carașova necesită vreo două ore de mers. Prin urmare, îi invit pe turiști să fie responsabili și să respecte instrucțiunile administrației. Noi am amplasat panouri informative la intrarea în localități și la intrarea în traseele turistice, iar orice problemă identificată în traseu și orice sugestie a turiștilor ne sunt întotdeauna binevenite. Noi pregătim traseele pentru binele turiștilor, turiștii trebuie să fie responsabili față de natură și obiectivele turistice.

Ivan Dobra

SFÂRȘIT DE AN ȘCOLAR ÎN COMUNA LUPAC

Pe 18 iunie 2020, comuna Lupac a celebrat finalul de an școlar în localitățile Lupac, Rafnic și Clocotici. De regulă, festivitatea de premiere se desfășura în curtea școlii, unde se adunau laolaltă toți elevii și profesorii. Din cauza ploii din acea zi, însă, elevii au rămas în clasele lor, purtând mască de protecție și păstrând distanța recomandată pentru a preveni răspândirea noului coronavirus.

„Am ținut neapărat să marcăm acest moment, pentru că nu putem să plecăm de aici ca dintr-o casă pustie, după ce am petrecut atâția ani împreună. Vă doresc vacanță plăcută și să fiți niște liceeni cu care să ne mândrim, niște copii angrenați în școlile care mergeți, fie că sunt teoretice, profesionale, fie că e profesionalul dual, să urmați o meserie care să vă aducă venituri frumoase și să fiți cinstea părinților voștri și a școlii noastre!” – au fost cuvintele pe care doamna directoare a Școlii Lupac, Maria-Marina Spătaru, le-a adresat absolvenților clasei a VIII-a.

„A fost un an școlar atipic” – ne spune doamna director la finalul decernării premiilor și mențiunilor pentru cei mai silitori dintre elevi, când am rugat-o să ne împărtășească experiența prin care a trecut Școala Lupac pe durata pandemiei. „Probabil că atipicul cuprinde tot ce s-a întâmplat din martie începând, când, deodată, am fost distanțați fizic. Cu tot interesul, dascălii noștri au înțeles că trebuie să comunice cu elevii. Bineînțeles că este importantă materia care trebuie predată, dar startul a fost să liniștim niște copii, care înțeleg informații, care, poate, se panichează, care au părinți plecați la muncă în străinătate și nu îi au alături, care au bunici alături – persoane care se aflau în grupul de risc. Nu știam nici noi foarte multe la început, dar,

încet, încet, am observat că ajungem la un liman, la niște parametri de comunicare frumoși. Au comunicat prin platformele de comunicare gen WhatsApp sau Messenger, dar și prin aplicația Zoom la unele discipline, precum limba română sau matematica, care sunt discipline de examen, unde predarea s-a făcut mult mai riguros. Materia a fost parcursă, anul s-a încheiat în condiții foarte bune.

A avut loc și evaluarea națională, iar faptul că aceste centre de examinare au fost în comunitatea noastră a reprezentat un aspect pozitiv. Noi am respectat normele de distanșare fizică. Pentru aceasta a fost și un efort financiar din partea Primăriei Lupac. Am primit o sumă de bani pentru rezolvarea problemelor care trenau, legate de substanțele biocide, de apă caldă, de marcaje. Am achiziționat și un termometru digital pentru măsurarea temperaturii corporale, iar măștile pentru perioada de pregătire, care a avut loc pe 12 iunie, le-am primit de la Ministerul Educației și Cercetării. Am decalat programul de pregătire, am adus și copiii din Clocotici la Lupac, eu zic că sub auspicii bune, fiindcă după aceea am fost nominalizați centru de examen, iar pentru elevi nu era o surpriză școala în care urmau să-și desfășoare activitatea.

Finalul de an este cu emoții. Poate că elevii și-ar fi dorit o festivitate de premiere atunci, în timpul școlii, dar auspiciile nu erau tocmai potrivite, eram oarecum decuplați de la evenimente de acest gen, fiindcă eram concentrați pe examenele care urmau. Astăzi este data de 18 iunie, examenele au fost date, iar noi am decis să marcăm acest moment al premierii, mai ales că nu ne-am văzut de atâta timp. Uniunea Croaților din România, ca în fiecare an a fost alături cu susținerea financiară a acestei festivități.”

Daniel Lucacela

PREMIEREA ELEVILOR MERITUOȘI

Consiliul Local al comunei Carașova a aprobat în unanimitate, în luna martie a acestui an, proiectul de hotărâre potrivit căruia elevii care au medii peste 8,50, dar și cei care participă la olimpiade și diverse concursuri, să fie recompensați pentru performanțele școlare din acest an. Astfel, în baza adresei venite din partea Liceului Bilingv din Carașova, au fost aprobate în total 44 de burse, 2 burse de performanță și 42 de burse de merit pentru elevii din învățământul preuniversitar din comuna Carașova pentru anul școlar 2019-2020, sumele fiind repartizate în bugetul unității de învățământ. Acordarea de burse a fost justificată atât de necesitatea sprijinirii cât și de stimularea elevilor cu rezultate deosebite în procesul educațional.

Potrivit hotărârii de Consiliu Local cuantumul burselor de merit a fost stabilit la 150 de lei pe lună pentru elevii care au media 10, 110 lei pe lună pentru elevii cu media 9,50-9,99, 80 de lei pe lună pentru elevii care obțin media 9,00-9,49 și 50 de lei pe lună pentru cei cu media 8,50-8,99. Pentru bursele de performanță, elevii care obțin locul I vor fi răsplătiți cu 2.000 de lei, pentru locul II cu 1.500 de lei, iar celor care obțin locul III le vor fi acordați 1.000 de lei.

Diana Catici, clasa a X-a, și Turcalj Mateia, clasa a VIII-a, au muncit întregul an școlar și au obținut rezultate deosebite la concursuri și olimpiade, făcând cinste școlii din comuna noastră. Pentru munca lor ele au fost răsplătite atât cu bursă de merit cât și cu cea de performanță.

Lina Tincul

REZULTATELE DE LA EXAMENELE NAȚIONALE

In județul Caraș-Severin, la examenul de Evaluare Națională, din cei 1.851 de candidați 1.302 au obținut medii mai mari sau egale cu 5. Dintre aceștia, 6 candidați au încheiat examenul cu media 10.

Liceul Bilingv din Carașova a fost și anul acesta centru de examen, iar alături de elevii noștri au susținut examenul și 3 elevi de la Școala Gimnazială Goruia. Candidații au fost împărțiți în două săli, măsură luată pentru prevenirea și combaterea îmbolnăvirilor cu noul virus. În ceea ce îi privește pe elevii de la Liceul Teoretic Bilingv Româno-Croat din Carașova, din cei 9 candidați înscriși, un elev nu s-a prezentat la examen, iar jumătate dintre cei prezenți au reușit să promoveze. La proba de Limba și Literatură Română 7 candidați au obținut note peste sau egale cu cinci, în timp ce la proba de Matematică 5 candidați au obținut note de promovare. Niciun elev nu a făcut contestație. Și în acest an lucrările elaborate de candidații care susțin Evaluarea Națională au fost corectate în centre zonale de evaluare din alte județe decât cele în care au avut loc probele. Anul acesta, rezultatele elevilor au fost publicate prin anonimizarea numelui și a prenumelui, pe baza unui cod unic, comunicat fiecărui candidat. Este prima dată când notele

candidaților sunt afișate în acest format.

Elevii care nu au participat la prima sesiune a Evaluării Naționale 2020 pentru că s-au aflat în carantină, au avut temperatură corporală peste maximum admis sau au absentat din alte motive medicale, s-au putut înscrie la sesiunea specială a Evaluării Naționale. Calendarul sesiunii speciale a prevăzut susținerea probei la Limba și Literatură Română pe 29 iunie, iar a celei de Matematică pe 30 iunie.

În ceea ce privește examenul maturității, în sesiunea iunie-iulie de anul acesta s-au înscris 2160 de candidați, iar dintr-un total de 1978 de elevi prezenți au promovat 1170. Liceul Teoretic Bilingv Româno-Croat Carașova a avut opt candidați înscriși la examenul de Bacalaureat, patru fiind din promoțiile anterioare. Din cei opt candidați, cinci elevi au fost declarați admiși, ei reușind să obțină medii peste 6. Cea mai mare medie a fost de 8,77, iar cea mai mică 6,08. Și elevii care au dat Bacalaureatul au primit un cod unic din partea Ministerului Educației, la fel ca și cei care au susținut Evaluarea Națională. Rezultatele nu au mai fost publicate împreună cu numele și prenumele elevilor, ci au fost anonimizate și au putut fi consultate de elevi sau de părinții acestora doar cu ajutorul codului unic primit.

Lina Tincul